

COMIAT

Vull aprofitar esta última intervenció del torn de precs i preguntes per anunciar-vos que en els pròxims dies formalitzaré la meua renúncia com a regidor d'esta corporació municipal.

A la vida tot són cicles i jo hui n'acabe un. És una decisió molt meditada i que els meus companys de Compromís coneixien ja des de fa diversos mesos. No cal dir que continua ferm el meu compromís polític amb el poble. I que, des de l'esquerra i el valencianisme, continuaré posant el meu gra d'arena per millorar la vida a Vilallonga. A partir d'ara, però, ho faré des de darrere, donant suport a la persona que va a substituir-me; fent el mateix que molts altres companys de Compromís per Vilallonga han estat fent durant estos anys: ajudant en allò que puga, aportant idees i participant activament en reunions perquè la veu del nostre grup polític continue sent una veu coral, que naix de la reflexió, el treball, la cooperació i la col·laboració entre moltes persones. En realitat, qui fa ací de portaveu només posa cara al treball de molts altres que hi ha darrere. I sense tots no seria possible.

Sempre he pensat —i he intentat practicar— que no hi ha ningú imprescindible, que les coses ixen millor quan els lideratges són compartits, quan l'humilitat s'imposa a les ànsies de protagonisme. De ma casa i la meua família he après que la política ha de ser un lloc on sumar gent diversa i no un lloc per dividir i enfrontar. I sempre he intentat —en este plenari i en la meua tasca com a regidor— explicar els meus punts de vista amb rigor, preparant-me els temes i preguntant tot allò que no sabia prèviament.

Moltes voltes no ho hauré fet bé —segur—, però sempre he preferit el respecte i l'educació a l'agressió verbal gratuïta que no fa més que embrutar

la convivència i barallar a les persones. La política no ha de servir per a sembrar la llavor de la discòrdia. La política ha de servir per donar exemple, per aprendre a no eixir-se'n un sempre en la seua, per aprendre a no tindre raó moltes voltes, per a comportar-se amb ètica, amb lleialtat, i per a vetlar pel bé comú i no per l'interés electoral.

Com vos dic, a partir d'ara continuaré en segona fila, i he de dir que me'n vaig satisfet. I especialment de dos coses:

- D'una banda, d'haver estat membre de la corporació que va recuperar el nom del poble en valencià. Fou un decisió que la considere equànim, igualitària, respectuosa amb els sentiments de tots. Sé Nando que mai et sentiré dir Vilallonga però tú també saps que allò important és conuiuere entre gent diversa i entendre's. Al final, les coses no són tan difícils. I t'ho dic, des de la discrepància però també des de la cordialitat i la sinceritat que he vist en tu.

- L'altra qüestió, és la de reconèixer a la que fou alcaldessa del municipi Rosa Estruch. Amb este reconeixement s'ha fet justícia amb el patiment de moltes persones i famílies que en moments molts difícils s'atreviren a "fer política" al poble. Sovint, en els moments més desagradables d'estos sis anys —que també els hi ha hagut— he pensat en este persones i el que van patir: estar senyalats, marginats socialment, fins i tot privats de llibertat només per pensar diferent. Fer política no ha estat mai fàcil.

Però devem a la valentia d'estes persones que hui tinguem un règim de llibertats públiques democràtiques, drets socials per als mes desfavorits, i una llengua que a poc a poc va sent recuperada. Igual que ha passat amb Rosa Estruch, el temps posa a cadascú en el seu lloc i ajuda vore les coses amb perspectiva.

Només em queda agrair als funcionaris la seua dedicació —excuseu-me si en alguna ocasió s'han sentit molestos—, a la resta de regidors, als companys de Compromís pel suport i l'alé inquebrantable i permament, i a la meua família per la paciència i el temps que els he llevat.

A tots, moltes gràcies.